Popelka - - Z pohádky

```
      Emi          D       C          H7    Emi                        D        C      H7   Emi
1. Byl jednou jeden zámek, princ, Popelka a král   a potulný zpěvák Janek, a jak to bylo dál,
                                D           C   H7    Emi                   D            C
H7     Emi
   ten princ nechce žádnou nevěstu,to mrzutá je věc,pan král ale nedbá protestů, zdá se, že
spadla klec,
    G                 A      G                 A                    G               A
G        H7    Emi
   jen, kolovrátku, zpívej, jen, kolovrátku, hraj,   zítra se začnou námluvy a ví to už celý
kraj.

2. Kdybych teď řek': to stačí, kdekdo by mi lál,   a to já odsud radši povandruju dál,
   s po nůžkách a nožích neštěkne ani pes,všechno je v rukou božích,vždyť dneska je ten ples,
   jen, kolovrátku, zpívej a nepřestávej znít   o tom, jak ženské chtěly pana prince oženit.

3. Vím, že byl zámek v lese a na tom zámku ples a o tom plese že se prý mluví ještě dnes,
   neb každá tam jít chtěla a za prince se vdát, no to vám byla mela, až hanba povídat,
   jen, kolovrátku, zpívej a řekni to, co víš, jak všechny chtěly na ten ples a jaký s tím byl
kříž.

4. Ta zlámala tři jehly, ta ustřihla si cop, ta v potu tváře žehlí, ta hlavu má jak snop, ha-
ha,
   a tu je salón krásy a štoudve voňavky, ach, na co myslí asi, no na co - na vdavky,
   jen, kolovrátku, zpívej a připomeň ten bál, ať víme, co se dělo pak a jak to bylo dál.

5. A události letí jak namydlený blesk, jen barvy ať jdou k pleti a bota ať má lesk,
   a události pádí a události jdou  a Katku drhnou v kádi a Dorku šněrujou,
   jen, kolovrátku, zpívej, co vidíš v těchto zdech, jak jedna tone v mydlinách a druhá ztrácí
dech.

6. Je dobrá každá rada a žádná záruka,   té jedné sukně padá, té druhé paruka,
   s tou jednou spadla židle, snad byla z papíru, a druhá bere vidle, no - na manikýru,
   jen, kolovrátku, zpívej, já vím, že je to tak, být skromný, to je nad zlato i nad
šlechtický znak.

7. Teď buďme pěkně zticha, dnes bude třetí bála princ jen smutně vzdychá a stejně tak pan
král,
   má prince krásná cizinka ráda či nerada, o tom se právě koná teď velká porada,
   jen, kolovrátku, zpívej a tichem dej se vést,jak vymyslel pan hofmistr, no - geniální lest.

8. A už to jede a už to chytá dech, a koho to sem vede pan rádce po schodech,
   pročpak je v tváři rudý a zrychlený má tep a nač ty velké sudy a nač v těch sudech lep,
   jen, kolovrátku, zpívej a nic se nedej zmást, to na Popelku nalíčili tu důmyslnou past.

9. Ach, běda, běda, běda, jak se to mohlo stát,už po tři dny princ hledá tu, kterou má tak
rád,
   už prošel širé kraje a prošel každý kout, tu, jež tak půvabná je, však nelze naleznout,
   jen, kolovrátku, zpívej, jsou dívky samý smích,střevíček jako Popelka však nemá žádná z
nich.

10. Znám dívky jako růže a něžné jako pel, co svlékly by se z kůže, jen kdyby princ je chtěl,
    a leckterou znám krásku, co, zhlouplá bůhví čím,dá vlastní zdraví v sázku, jen aby hrála
prim,
    jen, kolovrátku, zpívej a hezky nahlas křič o tom, jak chudák náš pan princ je láskou celý
pryč.
11. Byl jednou jeden zámek, princ, Popelka a král, ti tři podle všech známek tam šťastně žijou
dál,
    jsou tam i s hodným tátou, co Popelku měl rád, a zámek voní mátou a liliemi sad,
    jen, kolovrátku, zpívej a volej do kraje, že zlo se samo vytrestá a dobro vyhraje.
```

12. Byl jednou jeden zámek a na tom zámku věž a na té věži trámek, věř tomu, kdo chceš,
    byl na tom zámku zvonec a lano z konopí, a pohádky je konec, jak každý pochopí,
    jen, kolovrátku, zpívej a dovol, abych vstal, jen, kolovrátku, zpívej, musíme o dům dál
...